

Περὶ ἀνακλωμένης κινήσεως.

§. ρξ'. Εἴ τοι εἶλεφαντίνη σφυγραν τὴν Σ (Σχ. 5.)

φίψις κατὰ κάθετον ἐπάνω ἐπιπέδῳ περικεκαλυμμένη μὲν ἐριῆν ὑφασμα, θέλει ἐπισραφῆν κατὰ τὴν αὐτὴν φορὰν εἰς τὰ ὄπιστα· εἴ τοι δὲ τὴν φίψις πλαγίως κατὰ τὴν φορὰν ΔΕ, θέλει συκωθῆν κατὰ τὴν γραμμὴν EZ, συγισῶσα μετὰ τῦ ἐπιπέδου γωνίαν ἴσην τῆς, κατὰ τὴν ὄποιαν ἔπειτα.

§. ρη'. Τοιαύτη κίνησις ὀνομάζεται ἀνακλωμένη· τῇ τοῦ μὲν γωνίας, κατὰ τὴν ὄποιαν πίκτει τὸ ρίττομενον σῶμα, ὀνομάζεται γωνία προσπτώσεως· οὐ δέ, κατὰ τὴν ὄποιαν ἀνίσαται, γωνία ἀνακλάσεως. Τῆς δέ ἀνακλωμένης ταύτης κινήσεως ἔχομεν συχνότατα παραδείγματα ὑπὸ ὅψιν εἰς τὰ ἐπιπίπτοντα ἐπάνω σκληρῶν ἐπιπέδων σκληρὰ σώματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

Περὶ ὕδατος.

§. ρθ'.

Τὸ ὕδωρ, καθαρὸν ὄγκον, εἶναι διαφανές, ἀχρωμάτισον, ἄστρον, ἄχυμον· Εἶναι δέ σῶμα σύνθετον ἐκ τῦ ὄξυγονι· καὶ τὸ ὕδρογονικὸν ἀέρος, χυμικῶς ινωμένων, καθὼς θέλομεν εἰπεῖν εἰς τὸ περὶ άέρος καφάλαιον. Εἶναι δὲ (§. ξθ') διαλυτικὸν πολλῶν σωμάτων, καὶ διὰ τῦτο σπαχύως αὐρισκόμενον καθαρὸν εἰς τὴν φύσιν.

§. ρι'. Τὰ πλέον καθαρὰ ὕδατα εἶναι τὰ ὑέτια· ταῦτα εἰς τὸ μαγειρεύειν, πλύνειν, λεύκανειν καὶ ποτίζειν τὰ φυτὰ χρησιμότερα πάρα τὰ φρεάτεια τὸ πηγαῖα· διότι τὰ ὑέτια ὕδατα περιέχονται οὐλιγυωτέρας πάρα τοῦ

ἄλλα διαλελυμένας ὕλας, καὶ διὰ τῦτο δύνανται γὰρ διαλύτως πλειοτέρας παρὰ τὰ ἄλλα.

§. ριά'. Καταφέρεται δὲ καὶ διὰ τὴν βαρύτητά την καὶ τὴν ῥευστότητά την εἰς τὰ κάτω, καὶ, ὅταν ἡσυχάζῃ εἰς ἀγγετού, χυματίζει τὴν ἐπιφάνειάν την ὄριζόντειον, εἰὰν τὸ κλίνεις καθ' ὅποιανδήποτε γωνίαν τὸ ἀγγετού. αρ

§. ριβ'. Εἴαν σίφωνα, διὰ ὅλης τῆς μήκυς ισοπαχή, ὃσου ἂν θελητές ἔχοντες πάχος, ἐμβάψῃς κατὰ κάθετον εἰς ἀγγεῖον ὕδατος ἔσθε τὸ πυθμένος, τὸ διὰ τῆς σίφωνος ἀποκομμένον ὕδωρ ὀνομάζεται ὕδατώδης σύλη. εἰς τοιαύτας ὕδατώδεις σύλας ἐμπορεῖς γὰρ διαιρέσης μὲτα τὸν νῦν συπάσσαν μεγάλην μάζαν ὕδατος. Πάνυ δὲ μέρος τῆς πυθμένος τῆς ἀγγείας θέλει καταθλίβεσθαι τόσον ιχυρῶς, ὃσου εἰναι τὸ βάρος τῆς ἐφιδαμένης ὕδατώδεις σύλης.

§. ριγ'. Εἶναι δύω σίφωνας ΑΒ καὶ ΓΔ (Σχ. 6.), οπαγδήποτε ἔχοντας χῆμα, ὕτως ἐγκάστης, ὡς τὸ εἰς τὸν ἔνα ἐγχεόμενον ὕδωρ γὰρ διαβαίνῃ καὶ εἰς τὸν ἄλλον, θέλει ταῦτην εἰς τὸ αὐτὸν ὕψος τὸ ὕδωρ καὶ εἰς τὰς δύω σίφωνας, ἥγει τὸ κατὰ τὸ Ζ ὕψος τῆς ὕδατος καὶ τὸ κατὰ τὸ Θ θέλουσιν εἰσθαι εἰς τὴν αὐτὴν ὄριζόντειον ἐπιφάνειαν.

§. ριδ'. Εὐτεῦθεν κατασκαυάζονται οἱ ὕδραγωγοί, οἱ ὄποιοι, κατὰ διαφόρους καμπάς καὶ ἔροφας παραχούμενοι εἰς τὴν γῆν, φέρεσι τὸ ὕδωρ εἰς τὸν διωρισμένον τόπον.

§. ριε'. Εἴαν δύω λίμναι ἦναι ἡνωμέναι μὲτα φυσικὰς ὑπαγείας σίφωνας, αἱ ἐπιφάνειαι των θέλουσιν εἰσθαι ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὄριζοντεις ἐπιφανεῖας. εἰὰν δὲ διὰ ὄποιανδήποτε συμπτώματος πληθυνθῆ ἡ ἐλαττωθῆ τῆς μιᾶς τὸ ὕδωρ, θέλει πληθυνθῆν ἡ ἐλαττωθῆ τὸ τῆς ἄλλης, ὡς τὰ δύω γὰρ ἔχοντα πάλιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐπιφανεῖας.

§. ριι'. Εἴαν κάμης βραχύτερον ἢν απὸ τὰς εἰρημένας δύω σίφωνας, οἷον τὸν ΓΔ (Σχ. 7.), τὸ ὕδωρ θέλει ἐκρεύσειν ἀπὸ αὐτῶν καὶ εἰὰν εἰς τὸν μακρότερον προσαρμόσης ἀγγετον μέγας κατὰ τὸ Α, καὶ τὸ γεμίσης με ὕδωρ, κατὰ δὲ τὸ Ζ κατασκευάσης μικρὰν τρύπαν εἰς τὸν βρα-

χύτερον σίφωνα, οὐδεὶς πιδύσειν ὑψηλὰ τὸ ὕδωρ, καὶ θέλει γείνει ή ἀναπιδητική πηγή· τὸ δὲ ὑψός τόσου θέλει εἶναι μεγαλύτερον, ὅσον εἶναι ὑψηλότερος ή ὕδας τώδης σύλη, ἵτις ἐνεργεῖ μὲ τὸ βάρος της εἰς τὸ σόμιον τῆς μικροτέρης σίφωνος.

§. ριζ'. Εἴ τοι ἀγγυεῖς ὑψηλὸν παραληπίπεδον, τρυπημένον μὲ πολλὰς ἴσας τρύπας κατὰ μίαν πλευρὴν κάτωθεν ἔως τὰ ἄνω, γεμίσῃς μὲ ὕδωρ, ὃ μὲν κρύος τῇ ἀπὸ τὴν κατωτάτῳ τρύπᾳ ἐκρέοντος ὕδατος θέλει εἶναι μακρότατος. Βραχύτατος δὲ ὁ τῇ ἀπὸ τὴν ἀνωτάτῳ, καὶ μέσος ὁ τῇ ἀπὸ τὴν μέσην· διότι νόησον τὸ ὕδωρ ἄνωθεν ἔως κάτω διηρυμένου εἰς ὕδατωδεῖς σιβάδας, ἀπὸ τὰς ὅλας πᾶσα μίσσει τὸ βάρος της, καὶ θέλεις καταλάβειν ὅτι αἱ ὑποκάτω σιβάδες βαρύνονται ἀπὸ τὰς ἐπάνω, καὶ τόσου πλέον, ὅσον πλέον σιμόνυσι τὸν πάτου τῇ ἀγγείῳ· διὰ τῦτο, ὅπου γίνεται πλειότερα θλίψις, ἔκειται ἐπὶ πλέον τῇ ὕδατος ὁ κρουνός.

§. ριή'. Η κατάθλιψις λοιπὸν τῇ ὕδατος δὲν γίνεται μόνον εἰς τὸν πάτου τῇ ἀγγείῳ, ἀλλὰ φέρεται πανταχόσε, διότι εἶναι σῶμα ὁμοιόν.

§. ριθ'. Παντοδαπὰ πειράματα ἔκαμαν οἱ Φυσικοὶ, διὰ νὰ ἴδωσιν, ἂν εἶναι ἐλασικὸν τὸ ὕδωρ. Εἴ μεταχειρίζηταιν ἀγγυεῖς κυλινδρικὸν οὐρειχάλκινον, τῇ ὅποις ή πλευρὴ εἶχε δακτύλιο πάχεις· εἰς τῦτο δὲ ἐγχύσαντες ὕδωρ, καὶ ἐμβολον ἐκ τῆς αὐτῆς ὑλῆς προτφυῶς ἐναρμόσαντες, τὸ κατέθλιψον ισχυρῶς μὲ μοχλὸν· ἀλλ' εἰς τὰ πλειότερα πειράματα τὸ ὕδωρ ἐκβῆκεν ἀπὸ τὺς πόρους τῷ οὐρειχάλκῳ, καὶ η ἐλασικότητου ἔμεινεν ἀμφίβολος. Καὶ ξεύρομεν ὅμως ἐκ πείρας, ὅτι εἰς σενὸν ὑβλίνον σίφωνας τὸ ὕδωρ ἐκτείνεται μὲν διὰ τῆς θερμότητος, συσέλλεται δὲ διὰ τῆς φύχας. Εἴ κ τέτοια πιθανῶς συμπεραίνομεν, ὅτι καὶ δι ἔξωτερικῆς θλίψεως ἐμπορεῖ γὰρ συσκαλεῖσθαι πώσαν, καὶ ἐπομένως ὅτι εἶχει κἄν ποιαν ἐλασικότητα.

§. ριχ'. Εἴ τοι εἰς ὕδωρ ἐμβαπτισθῇ οὐρόρρον σῶμα, οἷος

λίθος, θέλει ἐκτοπίσειν τόσον ὕδατος ὥγκον, ὃσος εἶναι
ὁ ὥγκος τῆς ἐμβαπτίζομένου τύπου σώματος. Τὸ ἐκτοπι-
θὲν τέτο ὕδωρ ἐβασάζετο ἀρχήτερα ἀπὸ τὸ περικυκλό-
νον αὐτὸ ὕδωρ· ἃς ὑποτεθῆ, ὅτι τὸ ἐκτοπιθὲν εἶχε δύω
δραχμῶν βάρος· ἐπρεπε λοιπὸν τὸ πέριξ ὕδωρ νὰ κάμη
εἰς αὐτὸ δύω δραχμῶν θλιψίην, διὰ νὰ τὸ βασάζῃ. Ε-
πειδὴ δὲ τῷα λαμβάνει τὸν τόπον τῆς ἐκτοπιθέντος ὕδα-
τος ὄλιθος, πρέπει νὰ χάσῃ δύω δραχμὰς ἀπὸ τὸ βά-
ρος τε.

§. ρχα. Γίνεται δὲ τὸ πρᾶγμα εὐληπτότερον διὰ
τῆς ἐφεξῆς πειράματος. Δέσσυ εἰς ἴππειας τριχας μετάλ-
λιον κύβον, κατασκεύασον δοχεῖον κυβικὸν γὰρ χωρὶ^α
ἀκριβῶς τὸν μετάλλιον τῆτον κύβον· καὶ κρέμασον τὸν κύ-
βον διὰ τῶν τριχῶν ἀπὸ μιᾶς πλασιγγος ζυγαριᾶς, εἰς
δὲ τὴν ἄλλην βάλε βάρη, ἕως ὅ γεινη ἰσορροπία· καὶ βύ-
θισον ὅτω τὸν κύβον εἰς ὕδωρ, περιεχόμενον εἰς σκεῦος,
καὶ σημείωσον πόσον ἀποδέτει βάρος. Γέμισον ἔπειτα τὸ
κυβικὸν δοχεῖον ἀπὸ ὕδωρ, καὶ ζυγίσας αὐτὸ, θέλεις ἰδεῖν,
ὅτι τὸ βάρος τῆς ὕδατος θέλει εἶναι ἵσον μὲ τὸ ἀπὸ τὸν
μετάλλιον κύβον ἀποτελέν.

§. ρχβ'. Εἰς τῦτο τὸ πείραμα θεμελιώνεται ὁ τρό-
πος, κατὰ τὸν ὄποιον εὔρισκονται αἱ εἰδικαὶ τῶν σώμα-
των βαρύτητες· ἔτσι, φέρε ἐπειν, τὸ ἐξεταζόμενον σῶμα
22 δραχμῶν· καὶ ἐμβυθισθὲν εἰς τὸ ὕδωρ, κατὰ τὸν ὄ-
ποιον εἴπομεν ἀνωτέρω τρόπον, ἃς χάσῃ ἐξ ὑποδέσεως δραχ-
μὰς δύω ἀπὸ τὸ βάρος τε, καὶ ἃς ἐξετασθῆ ποσάκις τὸ
ἀποτελέν βάρος (δύω δραχμαῖ) περιέχεται εἰς τὸ βάρος
τῆς σώματος (εἰς τὰς 22 δραχμὰς)· περιέχεται δὲ εἰς τὸ
παράδειγμά μας ἐνδεκάκις· λοιπὸν ἡ εἰδικὴ βαρύτης τῆς
ἐξετασθέντος σώματος πρὸς τὴν τῆς ὕδατος εἶναι ως 11:1.

§. ρχγ'. Διὰ τῦτο, εἰὰν εἰς τὸ ὕδωρ ἐμβυθισθῆ σῶ-
μα, εἰδικῶς βαρύτερον παρὰ τὸ ὕδωρ, δὲν καταφέρεται
εἰς τὸν πάτον μὲ ὅλον τε τὸ βάρος, ἀλλ' ἀποδέτει ὅσου
ἔλκει τὸ ὑπ' αὐτῆς ἐκτοπιζόμενον ὕδωρ· αὐτὸ δὲ τῦτο τὸ

σῶμα ἀνασπάται διὰ τῦτο εὐκόλως εἰς τὰ ἄγνω· καὶ ὅταν φθάσῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὸ ὕδατος, τότε φανεράνει ὅλου τυ τὸ βάρος.

S. φκδ'. Στερρὸν σῶμα, εἰδικῶς ἰσοβαρὲς μὲ τὸ ὕδωρ, ἢ μὲ ἄλλο ρέμσον, ἐμβυθίζόμενον εἰς αὐτό, χάνει ὅλου τυ τὸ βάρος· καὶ μήτε καταβαίνει εἰς τὸν πάτον, μήτ' ἀναβαίνει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν· ἀλλὰ μένει κρεμασμένον εἰς ὅποιον τὸ ὕδατος Βαλαθῆ τόπου· διότι, εἴαν τὸ ἐμβυθίζόμενον σῶμα ἐλκη δύω δραχμῶν βάρος, ἐπειδὴ ἵσος ὅγκος ὕδατος τόσου ἐλκεῖ εἴξ ὑποδέσεως, τὸ ἐμβυθίζόμενυν δερρὸν θέλει βασαχθῆν απὸ τὸ πέριξ ὕδωρ, καθὼς καὶ ἵσος τυ ὅγκος ὕδατος, εἰς ὅποιον τόπον τὸ ὄλυ ὕδατος τὸ βάλις.

S. φκέ'. Εἴαν λοιπὸν τὰ εἰδικῶς ἰσοβαρὲς μὲ τὸ ὕδωρ μένη ἀκίνητον ὅπε τὸν βαλαθῆ, εἰδικῶς ἐλαφρότερον σῶμα πρέπει εἴξ ἀπαυτος νὰ ἀναβῇ εἰς τὸ ὕδατος τὴν ἐπιφάνειαν. Τὸ φαινόμενον τῦτο ὀνόμαζεται Πλέειν, καὶ τὸ βλέπομεν συμβατνον εἰς τὰ πλειότερα ξύλα βαλόμενα εἰς τὸ ὕδωρ, μάλιστα δὲ εἰς τὸν φελλόν.

S. φκς'. Βαρύτατα σώματα, τὰ ὅποια καθ' ἔαυτὰ βυθίζονται εἰς τὸ ὕδωρ, ἐμπορῶν νὰ γείνωσιν εἰς τὸ πλέειν ἐπιτήδεια, εἴαν συνδεδῶσι μὲ ἐλαφρότατα σώματα ὥτως, ὡς εἴνταρα νὰ ἐκτοπίζωσι πλειότερον ὕδωρ παρὸσον εἶναι τὸ βάρος των· ὥτως ἄνθρωπος, εἰδικῶς ὧν βαρύτερος παρὰ τὸ ὕδωρ, εἴαν δέση εἰς τὸ σῶμά τυ ἀσκὸν μέγαν φυγωμένον, ἢ πολλὰ ξυρὰς κολοκύνθας, πλέει εἰς τὸ ὕδωρ. Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν σώματα ἐκ βαρείας ὕλις, κοιλωμένα, πλέεσσιν εἰς τὸ ὕδωρ, καθὼς ἴελικα ἀγγεῖα, χύτραι, χαλκατ θῆκαι, κτ.

S. φκζ'. Τὰ εἰδικῶς ἐλαφρότερα παρὰ τὰ ὕδωρ σώματα τόσον μέρος ἔαυτῶν βυθίζεσιν εἰς τὸ ὕδωρ, ὥσον ἐκτοπίζει ὕδωρ ἰσοβαρὲς μὲ τὸ ὄλον σῶμα. Εἰμπορεύμενα τεῦθεν νὰ διορίσωμεν πόσον φορτίον ἐμπορεῖται καὶ χωρίσηται. Αἱ λογιαριαθῆ πρῶτον ἡ χωρητικότης τυ μέρυς τῆς

υηὸς, τὸ ὅποτον θέλει ἐμβαπτιῶν εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ ἂς
ἥναι ἡ χωρητικότης ἐξ ὑποθέσεως 1000 κυβίκων πε-
δῶν· ἡ χωρητικότης αὐτῇ εἶναι ἵση μὲ τὸν ὄγκον τῆς ὕ-
δατος, τὸ ὅποτον μέλλει γὰρ ἔκτοπιθῆ· Τὸ βάρος κυ-
βίκῃ ποδὸς ὕδατος εἶναι περίπου τριών ὀκάδων· βάρος λοι-
πὸν 1000 ποδῶν κυβίκων ὕδατος θέλει εἶσθαι τριχ
1000=32000 ὀκάδων· καὶ ἐπειδὴ τὸ καράβιον τόσον φόρ-
τωμα ἐμπορεῖ γὰρ βασάση, ὅσον εἶναι τὸ βάρος τῆς ἔκ-
τοπιζομένης ὕδατος· τὸ, περὶ τῆς ὅποις γίνεται ὁ λόγος,
καράβιον δύναται νὰ βασάση 32000 ὀκάδας, λογαρια-
ζομένης ἀντίμα καὶ τῆς βάρους, ὅσον ἔλκει τὸ πλοῖον εἴ-
καιρον ὄν.

δ. ρηκή. Οὕσον εἶναι ἐλαφρότερον τὸ ὑγρὸν, εἰς τὸ
ὅποτον πλέει σερρὸν σῶμα, τοσον βαθύτερα βυθίζεται
εἰς αὐτό· ξύλινος λοιπὸν κύβος ἐμβάπτεται βαθύτερα εἰς
τὰ πηγατὰ ὕδατα παρὰ εἰς τὰ θαλάσσια· διότι ταῦτα
εἶναι παρ’ εἰκεῖνα βαρύτερα, καὶ θλιβεῖ πλειότερον τὸν
κύβον.

ε. ριθ'. Καράβιον λοιπὸν ἐμβάπτεται βαθύτερα
εἰς ποτάμια ὕδατα παρὰ εἰς θαλάσσια· καὶ ὅταν ἦναι χρεῖσε
καράβιον γὰρ μεταβῆ ἀπὸ θαλάσσης εἰς ποταμὸν, πρέπει
γὰρ ἐκβάλωσι πρῶτον ὀλίγον βάρος, διὰ γὰρ μὴ κατα-
βυθίσῃ εἰς τὸν ποταμὸν, τῆς ὅποις τὰ ηγρὰ εἶναι ἐλαφρό-
τερα παρὰ τὰ τῆς θαλάσσης.

δ. ρλ'. Εἴκ παλαιῶν χρόνων εἴρηκαν οἱ σοφοὶ ὅργα-
να διὰ γὰρ μετρῶσι τὰς βαρύτητας τῶν ὁσιεῶν σωμάτων·
ὄνομάζεσθαι δὲ ταῦτα ὑγροσκόπια ἢ ἀραιόμετρα.
Σύγκεινται δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ σίφωνα τὸν ἀ-
(Σχ. 8.), καὶ δύω σφαίρας β, γ, ἀπὸ τὰς ὅποιας ἡ κάτω
εἶναι μικροτέρα, καὶ γεμάτη ἀπὸ βαρετάντινα ὑληγ, διὰ
γὰρ κρατῆται κατὰ κάλετον εἰς τὸ ρευσόν· τὸν δὲ σίφωνα
εἰς διαιρεῖσιν εἰς πολλὰ χαράγματα· Εἴεστάζεσθαι δὲ για-
τύτων τὰ πηγατὰ ὕδατα, τὴν ῥάκην, τὴν ἀλμήν, τὸν
φέρον κτ. Τὸ πηγατὸν ὕδωρ τόσον εἶναι ἀγαθῶτερον, ὃ-

σου πλειότερα χαράγματα ἐμβάπτονται: εἰς αὐτὸν, ωσαύτως καὶ οὐδὲν ὅτι πάκη· εἴς οὐαγτίας δὲ ὁ ζύπος καὶ οὐδὲν ἄλμη εἶναι ἀγαθὰ, ὅταν βάπτωνται ὅληγα χαράγματα.

δ. ρλά'. Εἰς τὸν ἀκόλυθον πίνακα ἐκδέτομεν ὅληγων τινῶν σωμάτων, οἵσαι συχνότερα ἀπαυτῷμεν εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον, τὰς εἰδίκας βαρύτηνας. Τὸ ποτίζεται δὲ ως μονὰς η καθαρῆ ὑδατος εἰδίκη βαρύτης.

Λευκόχρυσος	21	φορὰς βαρύτερος παρὰ ί-
Χρυσός	— 19½	σον ὅγκον καθαρῆ νηρᾶ.
Τύραργυρος	— 14	
Μόλυβδος	— 11½	
Άργυρος	— 11	
Χαλκός	— 8½	
Στόμωμα ή Χάλιψ	7	
Σίδηρος	— — 7	
Κασσίτερος	— 7	
Ψευδάργυρος	7	
Αδάμας	— 3½	
Μάρμαρον	— 3½	
Γραυίτης	— 2	
Πυρίτης	— — 2	
Τάλος	— — 2	
Κιμωλία	— 2	

δ. ρλβ'. Ω'α, ἄλας, θειάφιον, σάκχαρον, πίσσα εῖναι ὅληγον εἰδίκως βαρύτερα παρὰ τὸ ὑδωρ. Βύτυρον δὲ οὐ λίπος οὐ ἔλαια, ἐλαφρότερα, εἴξαιρυμένων τῦ καρυοφυλλελαῖς οὐ κιναμωμελαῖς, οὐ σασαφρελαῖς. Απὸ δὲ τὰ ξύλα τινὰ μὲν εἶναι εἰδίκως παρὰ τὸ νηρὸν βαρύτερα, οἷον Πύξος, Εὔβενος, οὐ τὰ λεγόμενα Βακάμιον, οὐ Μιχαύνιον. ἐλαφρότερα δὲ, τὰ συνειδισμένα εἰς φωτίαν ξύλα, οξεῖα, αἴγειρος, φίλυρα, Πεύκη, ἐλατή, πρίνος, φελλός, κτλ.

Σιμείωσις. Διὰ νὰ σηκώσωμεν ἀπὸ τὰς πρωτότοπεις τὴν ὀκτὼ δεκαδικῶν κλασμάτων δυσκολίαν, ὡξεῖσαμεν

εἰς τὸ πινάκιον ὅχι τὰς ἀκρίβεις ἀριθμής τῶν εἰδικῶν βαρυτήτων, ἀλλὰ τὰς πλησιάζουτας πολὺ εἰς τὴν ἀκρίβειαν· τὰς δὲ τελείας, καὶ τὰς πολλῶν ἄλλων σωμάτων ἕκτιζέντας τὰς εἰδικὰς βαρύτητας, θέλησιν ἰδεῖν ἀλλοτε εἰς Φυσικὰς πληρεσέρας παρὰ ταύτην τὴν σύνοψιν.

§. ρλγ'. Πολλὰ περίεργαν εἶναι τὸ μηχάνιμα τῆς ἀνόδου καὶ καθόδου τῷ λεγομένου Καρτεσιακῷ κολυμβητῇ (Σχ. 9). Εἰς μικρὸν εἰδώλιον συγάπτεσθαι ἔχειν σφαγραρτήν α. ὅπερ περιέχεται ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ· ἢ σφαγραρχεῖν μικρὸν τρύπαντὸν β. τὸ Θέλινον ἀγγεῖον Γ, εἰς τὸ ὄποιον φίνει ὁ κολυμβητής, εἶναι γεμάτον μὲν ὕδωρ, καὶ ἐπάνωτεν σκιπχομένον μὲν ἐλασικὸν κόμμι δ. Τὸ εἰδώλιον, φίδικῶς ἐλαφρότερον ὑν., πλέει εἰς τὸ ὕδωρ Καὶ ὅμως οὐλίψης μὲν τὸν δάκτυλόν συ τὸ ἐλασικὸν κόμμι, ὑπάγει ὕδωρ διὰ τῆς τρύπας εἰς τὴν σφαγραν. Ὅτοπος τῷ χερος τὸ θέλει πληρωθῆντὸν ἀπὸ νηρῶν, καὶ συνθλιμένον ἀέρα· τὸ δὲ ὄλον εἰδώλιον, γενόμενον εἰδικῶς βαρύτερην, θέλει καταβῆναι εἰς τὸν πάτον τῷ ἀγγείῳ· ἀφ' ἂν δὲ πάυσης γὰρ οὐλίψης τὸ ἐλασικὸν κόμμι, θέλει ἐκταθῆναι πάλιν ὁ εἰς τὴν σφαγραν περιεχόμενος ἀήρ, καὶ θέλει ἐκδιώξειν τὸ προεισελθὸν ὕδωρ· καὶ πάλιν τὸ εἰδώλιον, εἰδικῶς γενόμενον ἐλαφρότερον, θέλει ἀναβῆναι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῷ ὕδατος.

§. ρλδ'. Οὗτως ἀναβαίνεσθαι καὶ καταβαίνεσθαι τὰ ὄφαρια εἰς τὸ ὕδωρ· διότι, συσέλλογτα τὸ σῶμά των καὶ τὴν κύσιν, γίνονται εἰδικῶς βαρύτερα, καὶ καταβαίνεσθαι εἰς τὸν πυθμένα τῷ ὕδατος· ἐκτείνονται δὲ, ἀναβαίνεσθαι διὰ τὸν ἐναντίον λόγον.

§. ρλε'. Ερμηνεύεται δὲ καὶ διὰ τὸ τὰ σώματα τῶν πυηγμένων ἀνθρώπων καὶ ζώων, ἀφ' ἡ ἀπομείνωσι χρόνον τινὰ εἰς τὰ ὕδατα, αναβαίνεσθαι, καὶ πλέεσθαι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῶν. Εἰς τὰ σώματα ταῦτα γίνεται τὸν μηρῶν ζύμωσις, διὰ τῆς ὃποιας ἀναπτύσσονται διάφοροι αέρες καὶ ἀγαθομιάσεις, οἵ ὅποιαι φυσικόν εἰσι τὰ σώματα· φυσικό-

νόμενα δὲ ταῦτα γίνονται εἰδικῶς παρὰ τὸ ὕδωρ ἐλαφρότερα, ω̄ πλέοντιν εἰς τὸ ὕδωρ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

Περὶ τῆς Ατμοσφαιρικῆς ἀέρας.

S. φλζ^η.

ΟΆτμοσφαιρικὸς ἀήρ εἶναι σῶμα ῥευστὸν, λεπτὸν, διαφανές, ω̄ αόρατον. Οὐτὶ δὲ ὑπάρχει ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ, μᾶς πληροφορῆν αἱ κοιναὶ πετραι· διότι τὸν αἰσθανόμενα ἀναπνέοντες ὅταν δὲ κινήσωμεν χάρτην ἄνω ω̄ κάτω, αἰσθανόμενα, ὅτι προξενεῖται εἰς αὐτὸν ἀντίσασιν.

S. φλζ^η. Περικυκλόνται δὲ ὅλην τὴν γῆν εἰς ἴκανον τι ὕψος, ω̄ δέχεται εἰς ἔχυτὸν ὅλας τὰς ἀποφορὰς, ω̄ ἀτμὰς, ω̄ ἀναθυμιάσεις, ὅσα ἐκβαίνουσιν ἀπὸ τὰς ζῶας ω̄ τὰ φυτὰ, ω̄ τὸ ἄλλα σώματα τῆς γῆς. ω̄ διὰ τῦτα ὄνομάζεται ἀτμοσφατρα.

S. φλκ^η. Αἴτοι τὺς παλαιὸντος ἐνομίζετο σῶμα ἀπλῆν, ω̄ ὄνομάζετο ἀήρ. Εἴπειδη ὅμως οἱ νεώτεροι εὑρικανοί, καθὼς ω̄ ἡμεῖς θέλομεν δεῖξειν εἰς τὸ περὶ αέρων κεφάλαιον, ὅτι εἶναι σύνθετος ἐκ δύω ἄλλων αέρων, ω̄ προσέτι παρετίρησαν ω̄ ἄλλα τοιαῦτα ῥευστὰ σώματα, διὰ τοῦτο τὸ ὄνομα ἀήρ ἀποδίδομεν γενικῶς εἰς ὅλα τὰ σώματα ταῦτα. Τὸ δὲ περὶ τῷ ὅποις γίνεται ἐδῶ ὁ λόγος ὄνομάζομεν μετὰ προσθήκης τῷ ἐπιδέτῳ Ατμοσφαιρικὸν αέρα. Εἰς τὸ παρὸν κεφάλαιον τέσσαράς τινας μάλιστα θέλομεν εἰξετάσειν ἰδιότητάς του, ῥευσότητα, βαρύτητα, ἐλασικότητα, ω̄ τὴν ὄποιαν ἔχει ἰδιότητα ταῦτα γίνεται φορεῖσαν τῷ Ηχῷ.

S. φλδ^η. Η ῥευσότης τῆς ἀτμοσφαιρικῆς ἀέρας ἀποδεικνύεται, διότι κινόυμενα δι' αὐτῆς εύκολώτατα· τὰ μέ-

ρη τα ἀποχωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων καὶ ἀπὸ μικροτάτην κινητικὴν δύναμιν.

§. ρμ'. Οὕτι δὲ εἶναι βαρὺς ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἄήρ ἀποδεικνύεται, διότι κοῖλη σφαγραὶ γεμάτη ἀέρος εἶναι βαρυτερὰ πάσῃ ἐάν κευωδῆ ἀπ' αὐτὸν, κατὰ τὸν ὅποτον θέλομεν ἐφεξῆς ἀποδείξειν τρόπου.

§. ρμχ'. Οὕτι δὲ εἶναι καὶ ἐλασικὸς ἀποδείγνεται μὲ τὸ ἐρεξῆς πείρωμα· φύσκην ἔνηραὶ γεμάτην ἀέρος σύνλιλον, ἕκειτα ἀφεστην., καὶ θέλεις ίδειν, ὅτι πάλιν θέλει ἐκτάχην καὶ ἐπαναλάβειν τὸν ἀρχήτερον τόπον της. οὐκέτι γάρ εἰς σύριγγα, τῆς ὀποίας τὸ σόμιον εἶναι ἐμφρογυμένον, ἐνωδήτης βιασιώς τὸ ἐμβολον, ἀφ' ὧν τὸ ἀφῆσιν, θέλει τὸ σκτιυχέειν ὁ συνάλιφεσις ἀήρ εἰς τὰ ὄπιον μὲ τὴν αὐτὴν δύναμιν.

§. ρμβ'. Τὰς εἰς τὸν ἀέρα φαινόμενα, ὅσα πηγάδεσιν ἀπὸ τὴν ἡρεμότητην καὶ βραχύτητά ταῦ, ἔχεται μεγάλην ἀναλογίαν μὲ τὰς εἰς τὸ ὕδωρ φαινόμενα· διὸ τύτων λοιπὸν ἐμπορεύεται νὰ καταλάβωμεν εὔκρινῶς καὶ ἐκεῖνα. Νόησον π. χ. οἰκιμχ γεμάτου ἀπὸ ὕδωρ· φανερὸν εἶναι ἐτὶ διὸ τῆς ἡρεμότητος καὶ βραχύτητος ταῦ θέλει προξενεύσειν κατάθλιψιν εἰς τὸν ὕδωρα τὰς οἰκήματος τὰ μέρη, καὶ θέλει σίχωρήτειν καὶ εἰς τὰς μικροτάτας αὐτῶν κενὰς τόπους, καὶ πανταχοῦ θέλει γίνειν ισόρροπον.

§. ρμγ'. Τὸ αὐτὸν πρέπει νὰ θεωρήσωμεν συμβατίνον καὶ εἰς τὸν ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα. Διὸ τῆς βραχύτητος ταῦ προξενεῖται κατάθλιψιν εἰς ὅλα τὰ σώματα τῆς γῆς, καὶ εμβαίνει εἰς ὅλα τὰ κενὰ αὐτῶν χωρία, καὶ γίνεται πανταχοῦ ισόρροπος. Εἴπων συσφριγέης σπόγγην, καὶ τὸν ἐμβάψις ἔτρως εἰς τὸ ὕδωρ, θέλεις ίδειν ἀναβαίνεσσας εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὸν ὕδατος μικρὰς φυσαλίδας, αἱ ὅποται εἶναι ὁ εἰς τὰ κενὰ χωρία τῷ σπόγγῳ ἐμπεριεχόμενος ἄήρ. Καὶ ἀντίστηται οὐσίης φύσης τὰ δύω πτερύγια, οἱ εἰς αὐτὴν ἀήρ θέλει ἀραιωδῆν, καὶ δεῦ θέλει εῖσθαι μὲ τὸν ἔξω ισόρροπον.

ἀπορρόφα λοιπὸν ἡ φύσα διὰ τὴν σομίν μέρος τὴν ἔξω αὔρας,
ἕως γὰρ γείνη ὁ ἕσω ισόρροπος μὲν τὸν ἔξω.

§. ρμδ'. Εἴτην ἐνθυμηθῶμεν τὰ εἰρημένα περὶ τῆς
διατος διηρημένης εἰς σιβάδις (δ. ριζ').), ὅπερ ἐμάθομεν,
ὅτι αἱ εἰς τὸν πάτον τὴν ἀγγείην σύρισκόμεναι σιβάδες κατα-
θλίβοται ἀπὸ τὸ βέρας τῶν ὑπεράνω κειμένων, εὐκό-
λως θέλομεν νοίσειν, ὅτι τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὸν
ἀτμοσφαιρικὸν αὔραν διότι, βρυὸς ὧν (§. ρμ').), καταθλί-
βει πάντοτε ὁ αὐτότερος τὸν ὑποκείμενον· καὶ ἐπειδὴ εἶναι
πολλὰ αὐθλιπτος, πρέπει ὁ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς
εύρισκόμενος, τὸν ὅποτον ἀναπνέομεν, γὰρ ἔναι πολλὰ πυ-
κνωμένος· Καὶ μὲν πειράματα δέ εἶναι ἀποδεδειγμένον, ὅ-
τι ὁ κάτω αἱρετοῦ εἶναι ἀπὸ τὸν ἄνω πυκνότερος. Λαμβάνε-
σιν εἰς τὴν ὑπώρειαν ἀγγεῖον κλεισμένον προσφυῆς μὲ τύ-
λου, ἢ σρόφιγγα, καὶ αναβαίνοντες τὸ ὄρος ἀνοίγεται τὸν
τύλον αὐτικρὺ τὴν ὄφθαλμη τῷν, ἢ ἀναμμένης λαμπάδος·
εὗδὺς ἐκβαίνει αἱρετοῦ κατὰ τὴν ὄφθαλμην ἢ τῆς λαμπάδος·
τὸ ὅποτον εἶναι ἀσφαλέσσι σημεῖον, ὅτι ὁ κλεισμένος εἰς τὸ
ἀγγεῖον αἱρετοῦ αἱρετοῦ, ὃς τις εἶναι μέρος τὸν κάτω, εἶναι πυκνότερος
ἀπὸ τὸν ἄνω, καὶ διὰ τῦτο ἐκβαίνει μέρος αὐτῆς ἀπὸ τὸ
σόμιον τὸν τύλου διὰ γείνη ισόρροπος μὲ τὸν ἔξω.

§. ρμέ'. Τελευταῖον, καθὼς τὴν ὕδατος ἡ κατά-
θλιψις εὑρεγείται πανταχόσε καὶ ὅχι μόνον κατὰ κάθετον
(δ. ριη').) διὰ τὴν ῥευσότητά τυ, ὅτῳ καὶ ὁ ἀτμοσφαιρικὸς
αἱρετοῦ, ὡν καὶ αὐτὸς ῥευστὸς, προέει πανταχόσε κατάθλιψιν.
Διὰ τῦτο ὁ εἰς οἴκημα περιεχόμενος καταθλίβεται καὶ συ-
νέλλεται ἐπίσης διὰ τὴν ἔξωθεν ἀπὸ τρύπαν τὸ τοίχυον
βαίνοντος, ως γὰρ εἰσήρχετο ἄγωνθεν εἰς τὰ κάτω· ὁ εἰς
οἴκημα λοιπὸν ἐγκλεισμένος αἱρετοῦ καταθλίβετό σον τὴν
ἐπιφάνειαν τῶν σωμάτων μὲ τὴν ἐλασικότητά τυ, ὅσου ἡ
ἔξω ἐμπορεγ μὲ κατάθλιψη μὲ τὸ βάρος τυ· Οὐτὶ δέ αἱ-
ληθῶς προέει κατάθλιψιν διὰ τὸ βάρος καὶ τῆς ἐλασι-
κότητός τυ, ἀποδεικνύσιν ἀριστε τὰ διὰ τὸν κοινὸν ἀνα-
μνηστικὸν σφρωγος γενόμενα πειράματα· εἶναι δέ γετος αἱ-

φων καμπυλωμάνος (Σχ. 10), ἔχων τὸν ἕνα βραχίονα μικρότερον τῷ ἄλλῳ. Ὁταν λοιπὸν βάλῃς τὸν μικρότερον βραχίονα ΑΒ εἰς ἀγγελοντούς νηρῆς, καὶ ἀναμιγνήσῃς διὰ τὴν μεγάλην πόσιαν ΓΒ, τὸ νηρὸν θέλει ρέειν, εἴφ' ὅσον ὁ μικρότερος βραχίων ἀπομένει εἰς τὸ νηρόν. Αὐτὸς δὲ εἰπορευόμενος τῆς θλιψίας τὴν ἀτμοσφαιρικὴν ἀέρος ἴμπορον νὰ δριμυνθεῖ. Θῶσι τὰ εἰς τὸν σίφωνα φαινόμενα κατὰ τὸν ἀφεξῆς τρόπον. Οὐδὲν μεταθλίβη μὲ τὸ βάρος την επιφάνειαν τῆς ὕδατος εδ, καθὼς καὶ πᾶν ἄλλο βρερὸν σῶμα. Γότε αὐτὸν κάμνει καὶ οὐ εἰς τὸν σίφωνα ΓΒΑ αὔρ. Θλίβει διὰ τῆς ελασικότητος τὸ μέρος ζ μὲ τὴν αὐτὴν ισχὺν, επειδὴ εἶναι μὲ τὸν εξωτερικὸν ισόρροπον. Οὐτού λοιπὸν αναμιγνύεται τὸ σόμα τῆς θαλάσσης Γ, θέλει ἀραιωθῆναι ὁ εἰς τὸν σίφωνα αὔρ. Καὶ διὰ τῆς ισχυροτέρας καταθλιψίας τὴν ἔξω ἀέρος θέλει ύψωθῆναι τὸ ὕδωρ εἰς τὸν σίφωνα ΑΒ. Καὶ δὲ ἀπομικρύνεται τὸ σόμα ἀπὸ τὸ Γ, διὸ τὸν αὐτὸν λόγον ὁ ἀτμοσφαιρικὸς αὔρ θλίβων τὴν τρύπαν Γ, αναποδίζει τὸ ὕδωρ εἰς τὸ ἀγγελοντούν, εὖν ὁ ΒΓ βραχίων ἡναι μικρότερος επειδὴ ὅμως ὑποτίθεται μεγαλύτερος, τὸ εἰς αὐτὸν ὕδωρ πλειότερον, καὶ επομένως βαρύτερον ὃν παρὰ τὸ εἰς τὸν ΑΒ, εἰκρέει διὰ τὴν Γ, ἕως ὅτι ἡ επιφάνεια τῆς εἰς τὸ ἀγγελοντούν ὕδατος νὰ καταβῇ εἰς τὸ Α.

Σ. φμζ. Καὶ θέλεις γὰρ πληροφοριθῆς, ὅτι ὁ ἀτμοσφαιρικὸς αὔρ θλίβει τὴν τὴν ὕδατος επιφάνειαν εδ, ἐμπόδισον τὴν εἰσοδού την κατὰ τὸ Ζ, ἐντειλίσσονταν βρεγμένον πανίον περὶ τὸν σίφωνα διὰ νὰ ἐμφράσσεται ἀκριβῶς τὸ ἀγγελοντούν. Πάραυτα θέλει παύσειν τὸ ὑγρὸν νὰ ρέῃ ἀπὸ του σίφωνα. Τῦτο δὲ εἶναι μαρτυρία, ὅτι ἀρχήτερη ὁ ἀτμοσφαιρικὸς αὔρ θλίβων τὸ ὑγρὸν, τὸ ύψονεν εἰς τὸν σίφωνα.

Σ. φμζ. Μεταχειρίζονται δὲ τὸν ἀναμιγνυτικὸν σίφωνα εἰς τὸ νὰ μεταγγίξουσιν οἶνον καὶ ἄλλα ύγρα ἀπό μικρῶν ἀγγελίων εἰς ἄλλα, καὶ νὰ ταράττωσι τὰ πρῶτα.

Σ. φμζ. Πόσον δὲ ἀκτιμᾶται ἡ κατάθλιψις αὕτη τῆς

ἀτμοσφαιρικῆ ἀέρος, μᾶς ἔδειξεν ἡδη κατὰ τὸ 1643 ἔτος Τορικύλλιος διὰ τῆς ἐφεξῆς περιβούτης πειράματος. Λίθις υέλιγον λεπτὸν ὑπὲρ τὸς 28 δακτύλως μηκρὸν σφωνα, ἀφ' ἓνὸς μὲν ἄκρη κλεισμένου, ἀπ' ἄλλη δὲ ἀνοικτὸν, τῷ γέμισε τον καθαρὸν ὑδράργυρον, τῷ ἐμφραξον τὸ ἀνοικτὸν ἄκρον μὲ τὸν δάκτυλόν συ, ἔπειτα σρέψου το ἀνοικτὸν τῷ ἐμφραγμένον ἄκρον εἰς τὰ κάτω. Θέλει ἐκρέυσιν μέρος τῆς ὑδράργυρος, τῷ θέλει ἀπομείνειν, ὅσον ἀντληρόνει εἰς τὸν σίφωνα τόπον 28 δακτύλων. Καταθλίβει λοιπὸν ὁ ἄντρος ἀπὸ τὸ ἀνοικτὸν μέρος τὸν ὑδράργυρον μὲ βάρος ἵσου τῆς ὑδράργυρος· τῷ νῦν κατὰ παντὸς ἐπιπέδῳ κατάθλιψις τε εἶναι τόσον βαρετα, ὃσον τῇ ὑδράργυρος ισαρμένη ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐπιπέδου, τῷ ὕψος 28 δακτύλων ἔχεσσα.

δ. ριμή. Εἴπειδη οὐ κατάθλιψις τῆς ἀτμοσφαιρικῆς ἀέρος βασάζει ὑδραγύρα τῇ ὑδραγύρῳ 28 δακτύλων, θέλει βέβαια βασάσαι πολλὰ ὑψηλότεραν ὑδατώδη τῇ ὑδραγύρῳ· εἴπειδη τὸ ὕδωρ εἶναι πολλὰ παρὰ τὸν ὑδράργυρον εἰδικῶς ἐλαφρότερον· τῷ εἴπειδη οὐ εἰδικὴ βαρύτης τῆς ὑδατος πρὸς τὴν τῆς ὑδραγύρου εἶναι ὡς 1: 14 (§. λογ.), οὐ ὑδατώδης τῇ ὑδραγύρῳ πρέπει να ἔναιε ὑψηλὴ δακτύλων 28×14, τὸ ὅποιον εἶναι ἵσον 32 ποδῶν.

δ. ριμδ'. Ή περα μᾶς ἔδιδαξεν, ὅτι οὐ κατάθλιψις εἰς τὸν εἱρημένον σίφωνα δὲν κρατεῖ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον τὸν ὑδράργυρον, ἀλλὰ τώρα μὲν ὑψηλότερα, τώρα δὲ ταπεινότερα· τῷ εἴπειδη οὐ μεταβολὴ αὕτη προέρχεται ἀπὸ δυνατώτερχν οὐ ἀδευτεραν τῆς ἀέρος κατάθλιψιν, ὥνομάδη δ σίφων ὅτος Βαρόμετρον, τῷ Τορικηλλισκὸς σίφων, ἀπὸ τῆς εὐρετῆς. Πολλάκις δὲ μᾶς δείχνει τὸ ὄργανον τὸτο τὴν μεταβολὴν τῆς καιροῦ· διότι, ὅταν ἔξαφνα καταβῇ ὁ ὑδράργυρος, συμβαίνει βροχερὸς τῷ συνυγφώδης καιρός· ὅταν δὲ αὐτοῦ, αἵθριος τῷ καθαρός. Συνείστησι δὲ οὐδὲ κατασκευάζωσι τὸ Βαρόμετρον κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον.

δ. φύ. Σίφωνος ὑελίνη τὸ κάτω μέρος α (Σχ. 11) καρπυλονυστὶ πρὸς τὰ ἄνω, ἢ κατασκευάζεται τὸ πέρας β ταχύτερον καὶ σφαιροειδὲς καὶ ἀνοικτὸν ἄνωθεν, διὰ γὰρ συάγεται εἰς αὐτὸν ὁ ἀπὸ τὸν μακρὸν σίφωναν καταπίπτων ὑδράργυρος. Καὶ τὸν προσηλόνυμτὸν εἰς σανδιον τὸ εζ., καὶ διὰ γὰρ βλέπωσι τὴν διαφορὰν τῆς ἀναβάσεως καὶ κατεβάσεως τῆς ὑδραργύρου ἀκριβέστερον, κατατέμνεται κλίμακα τὴν οὐδὲ δακτύλιος, τύττες δὲ εἰς γραμμὰς, καὶ τὰς γραμμὰς εἰς 10 ισάλληλα μέρη.

§. ρυα. Εἴ μπορετε γὰρ χρησιμεύση τὸ βαρόμετρον καὶ εἰς τῶν υψῶν τὴν καταμέτρησιν· διότι ὅσον ἀναβαίνεις ὄρος, τόσον λεπτότερον συναυτῷς ἀέρας (δ. ριδ').), καὶ ἀποδένως τόσον ὀλιγωτέραν ὁ ὑδράργυρος πάχει κατάφλιψιν· ὅσον λοιπὸν ὑψηλότερον ἀναβαίνεις ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, τόσον βαθύτερα πίκτει εἰς τὸ βαρόμετρον ὁ ὑδράργυρος· ὥτως εὑρίκεται, ὅτι περίπου 78 πόδας πρέπει να ἀναβῆς ὑπεράνω τῆς ἐπιφάνειας τῆς γῆς, διὰ γὰρ καταβῆσθαι εἰς τὸ βαρόμετρον ὁ ὑδράργυρος γραμμὴν μίαν ἀλλ' οὐ καταβατίς ἐλαττόνεται κατ' ὀλιγώτερον λέγον, ἀφ' οὗ ἀναβῆς πλέον περὶ 78 πόδας ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς· Σαυσσύριος, περιφρύμος Φυσικὸς, εὑρίκειν ὅτι τὸ βαρόμετρον εἰς τὸ ὑψηλότερον ἀπὸ τὰ ὄρη τῆς παλαιῆς κόσμου τὸ κατὰ τὴν Σανοίαν Μούτσεβλάγκον, τὸ ὅποιον ἔχει ὕψος 14676 Παρισιακῶν ποδῶν, κατέπεσεν ὁ ὑδράργυρος δακτύλιος 12. Διὰ διαφόρων δὲ πειραμάτων τὸ βαρομέτρον εὑρικάνεται τὸ ὕψος τῆς ατμοσφαίρας 8 περίπου γεωγραφικῶν μιλλίων.

δ. ρυβ'. Εἴ καὶ δὲ τῆς μονομερῆς καταφλίψεως τῆς ατμοσφαιρικῆς ἀέρος ἀμπορῆν γὰρ εργαζεῖσθαι καὶ τὰ ἐφεξῆς φαινόμενα.

Α'. Αἴποτε βραχύτομον ἀγγυετον γεμάτον ὕδατος δένεικρέσι εὔκολως τὸ ὕδωρ, εἴσιν τὸ κρατῆς ἐπίσομον.

Β'. Αἴποτε γεμάτες καδδίες τὸν ἀνοικτὸν τύλον δένεικρέσι κρασίαν, εἴφ' ὅσον μένει κλεισμένη η ἐπάνω τρύπα.

§. ρυγ'. Εἰς τὴν ἀνισορρόπταν τὸν αέρον θεμελιώνεται καὶ ἡ ἀναπνοή μας, ἡ ὅποια ἔχει πολλὴν ὁμοιότητα μὲ τὰ φαινόμενα τῆς φύσης· διότι, ὅταν ἐκτείνωμεν τὸ διαζέλλωμεν τοὺς πνεύμους, ἀραιόνεται ὁ εἰς αὐτὸς αἵρετος ἐπειδὴ γίνεται ἀνισόρροπος μὲ τὸν ἔκτος αέρα, ὁ ἔκτος ὄντος ὄντος εἰς τὴν πνεύμουνας διὰ τῆς εἰσπνοῆς· ὅταν δὲ συνέλλωμεν τὸ τῷ Θώρακος κύτος, εἰς τὸ ὄποιον εὑρίσκονται οἱ πνεύμους, πυκνούνεται ὁ εἰς αὐτὸς αἵρετος, καὶ θλίβει πλέον διὰ τῆς ἐλασικότητός του, παρὰ ὁ ἔξωτερικὸς διὰ τὸ βάρος, καὶ ὅτας ἐκπνέεται μέρος αὐτῷ ἐκ τῶν πνευμονῶν διὰ τῆς τραχείας ἀρτηρίας.

§. ρυδ'. "Οταν ὁφῶμεν καὶ πίγωμεν, συμβαίνει παρόμοιόν τι· διότι καὶ ἐδῶ καταθλίβει ὁ ἔξωτερικὸς αἵρετος, καὶ εμβιβάζει εἰς τὸ σόμα τὸ προσφερόμενον ὑγρόν. Καὶ εἰς τὴν οἰνάγραν ἀναβιλνει ὁ οἶνος, ἡ ἄλλο ὑγρὸν; ὅταν ἀπορρόφωντες ἐκ τοῦ σομίου α (Σχ. 12.) ἐκβάλλωμεν ἡ ἀραιόσιωμεν τὸν εἰς αὐτὸν αέρα· διότι καταθλίβων τότε ὁ ἔκτος τὸ ὑγρὸν β πλέον παρὰ τὸν ἐντὸς, τὸ ἀναβιβάζει· καὶ ὅταν, ἐμφράσσοντες τὸ σόμιόν της α, τὴν ἐκβάλλωμεν ἀπὸ τὸν πίθον ἡ ἄλλο ἀγγεῖον, δὲν ἐκρέει ὁ οἶνος πρὸν τὴν ἐκφράξωμεν.

§. ρυδ'. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀναβαίνει τὸ ὕδωρ εἰς τὴν σύριγγα θλιβόμενον ἀπὸ τὸν ἔξωτερικὸν αέρα, ὅταν διὰ τῆς ἐκβολῆς τῷ ἐμβόλῳ ἀραιωνῇ ὁ ἔσωτερικός.

§. ρυδ'. Α' πὸ δὲ τὰ ὄργανα, δι' ὅσων ἐμπορῆμεν γὰρ σηκώσωμεν ὑψηλὰ ὕδωρ, ὡφελιμώτατα εἶναι αἱ ἀντλίαι· αὗται δὲ διαιρεύνται εἰς ἀναμυζητικάς, καὶ καταθλιπτικάς ἡ καταπατητικάς.

§. ρυζ'. Η' ἀναμυζητικὴ ἀντλία (Σχ. 13) σύγκειται ἀπὸ τρία ὑσιώδη μέρη, ἀπὸ τὸν σιφωναν ΑΒ, οἵσις πάγιατοτε ἴσαται εἰς τὸ ὕδωρ, ἔχων δικλίδα τὴν Η, αγοριομένην μόνον πρὸς τὰ ἄνω, τὸ ἐμβόλον ΓΔ, καὶ τὸ ἐμβόλου τὸ πέρας Ι, τὸ ὄποιον εἶναι τρυπημένον ἀναστο-

εἰς τὰ κάτω, καὶ κατὰ τὸ λ. ἔχει δικλίδα ἀνοιγομένην μόνον κάτωθεν εἰς τὰ ἄνω. Οὖταν λοιπὸν ὑψόνησθε τὰ ἄνω τὸ ἐμβόλον, τὸ ἴδωρ, θλιβόμενον ἰσχυρότερα ὑπὸ τῷ ἑκτὸς ατμοσφαιρικοῦ ἀέρος, ἀνοίγει τὴν δικλίδα Η, καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ κοῖλον τῆς ἀντλίας· οὗτον δὲ πάλιν τὸ καταβιβάσιμον, τότε κλείει μὲν τὴν Η, ἀνοίγει δὲ τὴν λ δικλίδα, καὶ διὰ τὴν κοῖλωματος Ι ἀναβαίνει εἰς τὸ ἐπάνω τῷ πέρατος μέρος· διὰ πολλῶν δὲ ἀναφορῶν καὶ καταφορῶν φεύγει τὸ ὕδωρ εἰς τὸν κατὰ πλευρὰν σωλῆνα ΕΘ, καὶ ἐκεῖθεν ἐκρέει ἔξω. Τοιαῦτη εἶναι ἡ κατασκευὴ τῶν ἀντλιῶν, τὰς ὅποιας μεταχειρίζονται εἰς τὰ πηγάδια.

Φ. ρυή. Η' δὲ καταθλιπτικὴ ἀντλία (**Σχ. 14.**) σύγκειται ἀπὸ τὸ ἐμβόλον ΑΒ, καὶ τὴν δικλίδα Ζ, καὶ τὸν ἀναβιβασικὸν σιφωνα ΕΔ, καὶ τὴν δικλίδα Δ. Διὰ τῆς μηχανῆς τχύτης ἀναβιβάζεται τὸ ὕδωρ εἰς τὸν σιφωνα ΔΕ, καὶ εἴκαστον μετεωρίζεται εἰς μέγα ὑψος.

Φ. ρυτός. Η' δὲ, μὲ τὴν ὅποια σβίνυσι τὰς πυρκαϊάς, ἀντλία, εἶναι ἡ καταθλιπτικὴ ΑΒ (**Σχ. 15.**), συνημμένη μὲ τὸ δοχεῖον ἢ τὸ κύτος Γ. Τὸ ὕδωρ ἐμβιβάζεται εἰς τὸ δοχεῖον τύτο διὰ τὸ ἐμβόλον Ε· ἀλλὰ μὲ τῶν τὸν τρόπον πυκνόνεται ὁ εἰς τὸ ἄνω μέρος τῷ Γ ἐνρισμένος ἀήρ. Διὰ δὲ τῆς ἐπαναλαμβανομένης καταφορᾶς τὸ ἐμβόλε, καὶ τῆς συμπυκνώσεως τῷ εἰστὸ δοχεῖον Γ ἀέρος, τὸ ὕδωρ καταπιεζόμενον, οὗτον ἀνοιχθῇ ἡ ερόφιγξ Ζ, ἀναπηδᾷ μὲ βίᾳν διὰ τὸ σιφωνος Δ.

Φ. ρέξ. Τῷ "Ηρωνος ἡ παγή μᾶς δεικνύει φαινόμενα συνθλιβομένου ἀέρος καὶ τὴν ἐλασικότητα αὐξούτος. Κατασκευάζεται δὲ διαφόρως· ἀλλ' εὖδω ἐκθέτομεν τὴν ἀπλυτέραν αὐτῆς κατασκευὴν, εἰς τὴν ὅποιαν ὀνομάζεται καὶ Ηρωνος σφαγρα. Εἰς σφαγραν ὑελίνην τὴν Α (**Σχ. 16.**) ἐμβάλλεται κατὰ κάθετον σιφωνα ὄρειχάλκινον τὸν Β, φεύγοντα χεδὸν ἕως τὸν πάτον τῆς σφαγρας, καὶ τὸν συγκυλλάσι προσφυῖς εἰς τὴν σφαγραν, ἐφαρμόζοντες εἰς αὐτὸν ερόφιγγα τὴν Κ. Γεμίζοτες δὲ ὕδωρ τὴν

σφατραν ἔως ὥμιστερας, πυκνόνυντι τὸν εἰς αὐτὴν αέρα διέμφυσίσεως· ὁ δὲ αἵρ, θλίβων ιχυρότερα ἥδη τὸ ὄδωρο, τὸ ἀναγκάζει, ἀνοιγομένης τῆς σρόφιγγος, νὰ ἀναβῇ υψηλὰ, καὶ νὰ σχηματίσῃ ἀναπηδητικὴν πηγήν· ὅσου δὲ ιχυρότερα πυκνωθῆ ὁ αἵρ, τόσαν υψηλότερα ἀναπηδᾷ τὸ ὄδωρο.

Σ. ρξα'. Αὔξει λοιπὸν ἡ ἐλασικότης τῷ αέρῳ, ὅταν πυκνωθῇ, ἢ πολὺς εινοχωρηθῇ εἰς τὸ αὐτὸν ἀγγετον.

Σ. ρξβ'. Τέταρτον ἄλλο μᾶς δεικνύει τῷ αέρος τὴν ἐλασικότητα τὸ ἀνεμοβόλον. Τὸ Β μέρος τῷ ὄργανῳ τύτῳ (Σχ. 17.) εἶναι δοχετον μετάλλινον, εἰς τὸ διπότονον ὁ πυκνούμενος αἵρ ἐγκλείεται διὰ τῆς δικλίδος Γ· σίς δὲ τὸν κάλαμον Α ἐμβάλλεται τὸ ἔμβολον ΖΔ, ἔχον λαβῖν τὴν θε. Οὕταν λοιπὸν συρθῆ πρὸς τὰ ἄνω τὸ ἔμβολον, ἔως ότι ἀναβῇ ὑπὲρ τὴν τρύπανην, διὶ αὐτῆς ἐμβαίνει εἰς τὸν κάλαμον αἵρ. Οὕταν δὲ καταφερθῆ, θλίβει τὸν αέρα· ὁ δὲ θλιβόμενος ἀνοίγει τὴν δικλίδα Γ, καὶ ἐμβαίνει εἰς τὸ δοχετον· συρομένων δὲ πάλιν πρὸς τὰ ἄνω τῷ ἔμβολῳ, ὁ εἰς τὸ δοχετον καταπιεσθεὶς ἐκτεινόμενος κλείει τὴν δικλίδα.

Γίνεται δὲ τῦτο, ἔως νὰ συμπυκνωθῇ εἰς τὸ δοχετον, ὅσου ὑποφέρει αέρα· τότε ἐκβάλλεται μὲν τὸ ἔμβολον ὄλον, καὶ ἀντ' αὐτῆς βάλλεται μολιβδίνη σφατρα, καννάβιον, χάρτης κτ. καὶ εἰσάγεται μὲ τυφεκίς ράβδον. Στρόφιγξ δὲ ἐφηρμοσμένη εἰς τὸ δοχετον, ἀνοίγεται τὴν δικλίδα Γ, διδει ἔξοδον εἰς τὸν αέρα· ὁ δὲ μὲ μεγάλην ἐλασικότητα καὶ ταχύτητα ἐκβαίνων ἀποκρύει τὸ πλήρωμα μὲ ἰοῦν σχεδὸν ἵσην τῆς πυρία κόνεως.

Σ. ρξγ'. Η' ἐκ τῷ βάρους καὶ τῆς ἐλασικότητος τῷ αέρος δρασηρότης τῷ ἐγνώσιμη μάλιστα, ἀφ' ότι εὑρέθη ἡ πυεῦματικὴ ἀντλία. Σύγκειται δὲ ἡ μηχανὴ αὐτῇ ἀπὸ μετάλλινου κύλινδρου ΑΒ (Σχ. 18), εἰς τὸν ὁποτον ἐμβαίνει ἀκριβῶς ἔμβολον τὸ Γ, δυνάμενον νὰ ἀναχθῇ καὶ νὰ καταχθῇ εὐκόλως, οἷον ἀπὸ τὸν σίφωνα δὲ, τῷ δ-

ποὺ τὸ πέρας δ εῖναι ἀνοικτὸν, οὐ κοινωνεῖ μὲ τὸν κύλινδρον, οὐ τὸ μέσον δ, εἰς τὸ ὅπογον προσφερμόζεται δισκός, ἔχων κοινὴν τὴν τρύπαν δ, οὐ τύτη ἐπάνω βάλλεται τὸ υέλινον δοχεῖον Θ.

Εἴδυ λοιπὸν τὸ ἐμβολὸν ἀνασυρθῆ εἰς τὰ ἄνω, ἀπομένει εἰς τὸν κύλινδρον τόπος κανος· οὐ δὲ εἰς τὸ δοχεῖον εὑρίσκομενος αἷρο, διὸ τὴν ἐλασικότητά την ἔκτεινομένος, ἐκβαίνει εἰς τὸν κύλινδρον· τότε διὰ τῆς εργιγυίος η κλείνεται τὴν κοινωνίαν πρὸς τὸ δοχεῖον, οὐ καταβιβάζεται τὸ ἐμβολόν, εἰς τὴν ὁποῖαν τὸ πέρας δικλίσ ανοικτὴ εἰς τὰ ἄνω εὑρίσκομένη ανοιγεται, οὐ διὰ αὐτῆς ἐκβαίνει οὐ εἰς τὸν κύλινδρον ἀρτιὸς αἵρο· ανοιγούντες δὲ πάλιν τὴν εργιγυίαν, οὐ ἐκαναλάριζαντες πολλάκις τὰς ἀναφοράς οὐ καταφοράς της ἐμβόλης, ἀραιόντες παντοτε μᾶλλον οὐ μᾶλλον τὸν εἰς τὸ δοχεῖον αέρα.

ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ.

δ. φξδ'.

Α'. Βάλε ἐπάνω τὴν δίσκην αὐτὴν δοχεῖαν κύλινδρου μετάλλιουν, ἔχοντα ἐπάνω κολλημένην υέλινην λεπτήν πλάκα, ὡς Ἐιράν φύσικαν δυνατῶς δεινένην· οὐ ἀραιώσον τὸν εἰς τὸν κύλινδρον ἀέρα· οὐ τὰ δύο θέλυσι διὸ τῆς ιχυροτέρας της ἔξωτερης πλευρας καταπλίψεως μὲ κρότου συντριψθῆν.

Β'. Τὰ δύο Μαγδειρικά ὄνοραζόμενα ἥμισφαίρια, κατεσκευασμένα ἀπὸ μετάλλου κοιλα. Ικ τύτων εἰς μὲν τὸ ἔν (Σχ. 19.) ἐφερμόζεται κοχλίας τριπυμένος, διὰ νὰ συνενόνται μὲ τὴν τρύπαν τὴν δίσκην, οὐ εργιγυές οὐ γ, διὰ νὰ ανοιγεται οὐ κλείεται ο τριπυμένος κοχλίας κατὰ τὴν χρείαν· τὸ δὲ δεύτερον κατεσκευάζεται ιρογικον τὸν δ, οὐ ὁποιαιδήποτα ἄλλην λαβήν. Συναπτόμενα λοιπὸν εἰς μίαν σφαίραν, αφ' οὐ ἐκβαλλεῖ ο αἵρο, συνέχονται ιχυρότατα διὰ τῆς καταπλίψεως της ἔξωτερης αέρος· οὐ αφ' ο διὰ τῆς εργιγυίος κλειδῆς ο δρόμος της κοχλίας, οὐ ἐκβαλλόστην ὡς μία σφαίρα τὰ δύο